

1. Možná, že člověk časem ohne se, to aby blíž k zemi měl
a potom sám zemí stane se a všechno, co kdy chtěl.

R: Větre duj, každý můj, každý krok a každý vdech,
je jen Tvůj při mně stůj, ještě mě chvíli nech,
na ten mech slunce dech až kopce rozhrne.
Bože můj, Bože můj, ať je vidím jak poprvé.

2. Štěstí hledá každý stvoření, každéj chce lásku a klid a možn
á,
že bolest srdce přemění, jak vždycky chtěls' ho mít.

R: Větre duj...

3. Možná, že člověk časem ohne se, to, aby viděl věci líp,
vzpomínám lásky, co kdy měla jsem nebo chtěla mít.

R: Větre duj...